

Præsentation af høringsvar modtaget vedr. udkast til Politik for Udsatte Børn og Familier

Fremsættes for: Kommunalbestyrelsen, Kommuneqarfik Sermersooq. Juni 2020.

Kommuneqarfik Sermersooq har udarbejdet et udkast til en politik for udsatte børn og familier. Politikken har været til borgerhøring i perioden 12/5 – 7/6 2020.

Borgerhøringen er konkret sket via borgermøder i Nuuk, Tasilaq og Paamiut. På borgermøderne er politikens centrale dele blevet fremlagt, hvorefter der har været mulighed for spørgsmål samt diskussion i mindre grupper med henblik på at opnå input og kommentarer til politikken.

Foruden borgermøder har politikken været online tilgængelig via Kommuneqarfik Sermersooqs nye borgerinddragelsesplatform www.Kommuneqarfiga.gl. På platformen har det været muligt at læse politikken, komme med idéer/kommentarer samt at like og/eller kommentere andre borgeres idéer.

For at skabe en så gennemsigtig procedure som muligt uploades dette dokument ligeledes på Kommuneqarfiga.gl. Således vil borgerne i Kommuneqarfik Sermersooq kunne se, hvilket idéer, der sammen med udkastet til politikken, fremlægges for Kommunalbestyrelsen.

På de næstkommende sider listes de indsamlede input og kommentarer, der har relevans for Kommuneqarfik Sermersooqs Politik for Udsatte børn og Familier. Idéer/kommentarer fra hhv. borgermøderne og Kommuneqarfiga listes særskilt i to tabeller.

Idéer/kommentarer fra borgermøder i Nuuk, Tasiilaq og Paamiut	Blev nævnt på mere end et borgermøde*
Der er behov for sorggrupper for børn. Der mangler ligeledes fokus på skilsmissebørn i politikken.	
Børn/unge og forældre skal inddrages – også i politikken. Udsatte børn og familier også ret til at blive hørt. Det vil være godt også at indarbejde et børnesyn + kommentarer/input fra børnene. Der bør også tales om, hvordan man skal kategorisere udsatte børn/unge.	x
Nødvendigt at udvikle og arbejde på forældrenes forældreevner, hvis vi vil sikre barnets trivsel.	
Der bør i politikken italesættes, hvordan udsatte børn/unge kategoriseres.	
Der er behov for både flere og bedre misbrugsbehandlingstilbud i Tasiilaq og Paamiut, da der er massive misbrugsproblemer i mange familier.	x
NGO'erne bør spille en mere aktiv rolle i lokalområdernes udvikling og tilbud til borgerne.	
Der bør gøres noget ved boligsituationen og den massive boligmangel i Tasiilaq. Dette er særligt nødvendigt, hvis kommunen har et mål om at hjemgive flere børn.	
Politikken mangler at fokusere på plejefamilier, og hvor man kan sætte ind for at forbedre dette område. Plejeforældre skal være bedre rustet til, hvad det vil sige at være plejeforældre, og kommunen bør både fokusere på, at de lovpligtige handleplaner udarbejdet samt sætte fokus på samarbejdet mellem forældre, plejeforældre og sagsbehandler.	x
Politikken bør fokusere mere på, hvad kommunen vil gøre for at bryde den negative sociale arv for derigennem at forebygge omsorgssvigt	x
Der bør indføres en mulighed for at underrette anonymt, da det f.eks. i Tasiilaq opleves svært at underrette, når alle kender hinanden.	
Der er behov for en fast psykolog/psykoterapeut i Tasiilaq. Generelt påtales det på borgermøderne i Tasiilaq og Paamiut, at der er behov for kontinuitet i fagfolkene.	x
Børnenes rettigheder bør tydeliggøres i politikken.	x
Foruden en politik for udsatte børn og unge, bør der også udarbejdes en generel børne- og ungepolitik for alle børn og unge i Kommuneqarfik Sermersooq.	x

*Note: Flere af idéerne/kommentarerne gik igen på de tre borgermøder. Der er sat kryds i højre kolonne, hvis idéerne blev fremsat på mere end et borgermøde.

Input fra Kommuneqarfiga.gl*

Idé	Antal likes	Vedhæftede dokumenter	Kommentarer fra andre borgere
<p>Ny fødte og indsatsstrappen</p> <p>Jeg synes at der er en risiko forbundet med "mindste indsats først", når det gælder spædbørn. Spædbarnet har i sine første levemåneder brug for de bedste vilkår for at kunne udvikle sig. Barnet kan få uoprettelige udviklingsskader ved for lidt stimulering samt en ramme- og rytmeløs dagligdag, manglende på tilknytning og ved at blive udsat for traumatiserende oplevelser og andet omsorgssvigt.</p> <p>Når det er tydeligt, at den nyfødtes forældre ikke har de nødvendigt forudsætninger/evner til at kunne tage vare på deres barn, synes jeg, at der skal sættes maksimalt ind mht. at forebygge varige udviklingsskader i stedet for at prøve med den mindst indgribende indsats først. Det kan være for sent at rette op på skaderne, hvis de mere indgribende indsatser først tages i brug efter flere måneder med mindre indgribende indsatser.</p>	6	Udklip fra Pædagogen 9. januar 2012 (bilag 1)	Borger: "Jeg er ganske enig i, at der skal tages udgangspunkt i forældreevne. Det er på tide, at der indføres forældreevneundersøgelser".
<p>Børn af alkoholikere</p> <p>Det kunne være smukt at der kom mere tydelig hjælp til børn der lever med alkoholikere.</p> <p>Det skal være for alle og ikke "kun" de hårdest ramte. Og så skal al bureaukratiet væk.</p> <p>Den voksne samtalegruppe al-anon er rigtig god metode til inspiration, og så skal det være i børnevenligt omgivelser. De voksne skal komme til børnene og ikke omvendt.</p>	5		<p>Borger: "Rigtig godt forslag som jeg kun kan tilslutte mig fuldt ud. Jeg ville have foreslået noget lignende, fordi der er behov for en mere åben og bred dialog om emnet. Ofte glemmer myndighederne børnene i de familier hvor alkoholforbruget er tydeligt, og ikke tydeligt. Alkoholproblemerne findes ikke kun hos udsatte familier. Der findes dysfunktionelle familier, uanset sociale skel, som har brug for hjælp. Jeg vil stille et forslag om familiebehandling, som jeg vil sætte ind her på platformen".</p> <p>Idésætters svar til ovenstående kommentar: "Den "mellemgruppe" er efter min opfattelse total overset. Jeg undrer mig altid over at der skal være et kæmpe bered-</p>

skab før vi kan gøre noget. Børnene lever i det til dagligt, og når vi voksne ikke siger noget er det for mig, en stiltiende accept og underkendelse af deres virkelighed. Mine foredrag handler om emnet og jeg håber jeg snart kan udbrede det til flere steder i Grønland. Jeg tror på, og oplever, at det som det handler om, er at vi begynder at tale om det uden at gøre os til "de svage" eller "nallin" Men at vi skal tale om det og være med til at vi fjerner skyld og skam".

Familiebehandling efter islandsk forbillede

1

Godt initiativ med denne idéportal. I forlængelse af oplægget "Børn af alkoholikere" har jeg følgende forslag, som jeg håber I finder inspirerende.

Konceptet er, at familiemedlemmer til en misbruger eller personen, som er vokset op som barn med den ene eller begge forældre som misbrugere, får hjælp til at forstå, hvad medafhængighed handler om. Et forløb som jeg personligt fik meget ud af Island, da jeg kunne se, hvad det indebærer at være medafhængig og derfor med den tilegnede viden, kunne aktivt tage nogle skridt til heling.

Jeg kan derfor kun anbefale denne form for forløb. Det er ikke nær så intensivt som de der tilbydes i dag fra behandlingssteder.

Jeg har hentet beskrivelsen af forløbet fra SÁÁ, som er en organisation, som arbejder med misbrugsproblematikken på Island. Den er som følger.

Familiebehandling:

Familiebehandling tager fire uger og afholdes mandage og torsdage fra kl. 16.00 til 18.00. Efter en familiebehandling kan deltagerne benytte sig af en støttegruppe, som mødes ugentligt på en given adresse (et lokale der stilles til rådighed af kommunen).

Formålet med familiebehandling er, at øge deltagerens viden om den vanedannende sygdom, dens symptomer og manifestationer og dens indflydelse på alle dem, der bor ved alkohol og andet substansmisbrug. Behandlingen søger at hjælpe deltagerne med at gennemføre ændringer inden for familien.

Følgende emner er en del af familiebehandlingen:

- Alkoholisme og anden stofmisbrug
- Hvordan misbruget ændrer familien
- Hvordan misbruget ændrer den enkelte
- Medafhængighed, der gør situationen værre
- Respekt for sig selv
- Udvikling af forbedringen - familiemedlemmet vs misbrugerens - (Besøgende velkommen)
- Familiens fælles bedring

Sidste gang familie session er en kort introduktion til arbejdet i Al-Anon.

Behandlingskonceptet kan udvides til mindre bosteder, i koncentreret udgave såsom weekend-behandling.

Jeg håber at oplægget "Børn af alkoholikere" og dette oplæg kan virkeliggøres. Der er mangel på empowerment kurser til borgerne.

En politik med udgangspunkt i målgruppen

3

Jeg kunne ønske mig en politik, der er udviklet med udgangspunkt i samtaler med de udsatte børn og unge samt deres familier. Snakke med dem om, hvad de ønsker for dem og deres familie, og hvilken form for støtte, de savner.

Jeg kunne ønske mig en politik, hvor MIO's rapporter om, hvad børnene siger og ønsker, bliver inddraget i det, der skal gøres.

Jeg kunne ønske mig en politik, hvor offentlige instanser og andre, f.eks. NGO'er, private, blev sat sammen, drøftede, hvordan de kan koordinere i det daglige: hvad kan/skal pædagogen, hvad kan/skal læreren, hvad kan/skal politiet, hvad kan Red Barnet bidrage med, hvad kan idrætsforeninger, ressourcepersoner....og bagefter udarbejdede aftaler, der skal afprøves og tilpasses undervejs.

Jeg kunne ønske mig en politik, hvor der efterlyses nytænkning i inddragelse, kommunikation, mulighed for at afprøve andre måder at samarbejde med udsatte familier m.fl., og hvor den vigtigste samarbejdspartner er dem, det handler om: børn og unge.

Jeg kunne ønske mig en politik, der ikke lægges på hylden blandt alle andre rapporter, og hvor man bare fortsætter med at gøre det, man plejer.

Tasiilaq: Psykologer + krisecenter/opholdssted

2

Direktør for Forvaltning for Børn og Familie har holdt møde med Børnerådet i Tasiilaq. På vegne af Børnerådet i Tasiilaq opslås denne idé: Børnerådet i Tasiilaq ønsker flere psykologer til byen samt et krisecenter / eller et sted hvor børn skal kunne komme og få hjælp og evt. overnatte, når de har brug for det.

Alle børn skal undervises i at lære og sige fra

2

Jeg hedder Susanne Storgaard og er ansat på ASK. Her har jeg sammen med en kollega arbejdet med tidlig indsats og børns rettigheder. Vi har været rundt i klasserne og undervise eleverne. Vi har lært eleverne at sige fra over for grænseoverskridende adfærd fra både børn og voksne.

Folkeskolen, nr. 9,
14. maj,
2020, s. 36-
39 (bilag 2)

I kan læse mere om mit arbejde på side 36: <https://backend.folkeskolen.dk/~3/2/folkeskolen09x20.pdf>

Jeg mener klart, at alle børn skal undervises i at sætte grænser. Jeg står gerne til rådighed for fremlægge af mit forløb på ASK og hiver inspiration til, hvordan det kan gribes an på alle skoler i landet.

Arbejdsmoral skal højnes gennem børn

1

Det er ønskeligt, at arbejdsmoral også skal i fokus hos børn. Vi skal lære vores børn vigtigheden af at have et job, uanset hvilket job det er (selvfølgelig i børnehøjde). Der er for mange af forældre/voksne, som bare udebliver fra job bare fordi det er

*Kommentar fra Forvaltning for Børn og Familie:
Dette input vedrører nærmere en politik for hele børne- og familieområdet end det vedrører en politik for udsatte børn og unge.*

weekend eller helligdag m.m. Jeg kender en, som arbejder 100 timer om uge, pga. udeblivelse. Børn skal lære at tage ansvar.

Jeg ved, at vi voksne skal lære vores børn det, men der er for mange voksne, som ikke tænker over, at deres adfærd følges af deres børn (børnene bliver som deres forældre). Vi skal bryde mønsteret.

Inddragelse af børn og unge i deres sager er en af Foreningen

2

Grønlandske Børns mærkesager. Vi mener at en alderssvarende inddragelse af børn og unge er altafgørende for at opnå succes med eventuelle foranstaltninger og handleplaner generelt. En ændring i et barns anbringelses sted – uanset om det er fra plejefamilier til døgninstitution eller omvendt – bør tage udgangspunkt i barnets tarv og på baggrund af en samtale med barnet. Vi vil derfor anbefale, at det er med dette fokus at der træffes beslutning omkring eventuelle ændringer af anbringelses sted nærmere end at have et isoleret mål om at nedbringe antallet af døgninstitutioners anbringelser.

Udsigten til en national handleplan for efterlevelse af børnekonventionen i Grønland kan indarbejdes i det videre arbejde med handleplaner mm. Ligeledes kan en åben dialog med forskellige interessenter - såsom foreninger, NGO og øvrige civilsamfund være nøglen til en bredere og mere dybdegående indsats.

Fra Foreningen Grønlandske Børn takker vi for muligheden for at komme med inputs og ser frem til den videre proces omkring at forbedre vilkårene for udsatte børn og familier.

*Note: Idéerne er indsat i deres fulde længde fra Kommuneqarfia.gl. Efter behov er idéerne tilrettet for forståelsen skyld.